

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (sedmo vijeće)

30. svibnja 2024.*

„Žalba – Damping – Uvoz određenih tkanih i/ili prošivenih tkanina od staklenih vlakana podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Egipta – Provedbena uredba (EU) 2020/492 – Konačna antidampinška pristojba – Izračun uobičajene vrijednosti – Uredba (EU) 2016/1036 – Članak 2. stavak 5. – Izračun troškova u vezi s proizvodnjom i prodajom proizvoda iz ispitnog postupka na temelju poslovnih knjiga stranke nad kojom se provodi ispitni postupak – Troškovi koji se ne odražavaju na prihvatljiv način u poslovnim knjigama – Prilagodba na temelju troškova drugih proizvođača ili izvoznika iz iste zemlje ili na temelju bilo koje druge razumne osnove – Diskrecijska ovlast Europske komisije”

U predmetu C-261/23 P,

povodom žalbe na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, podnesene 23. travnja 2023.,

Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE, sa sjedištem u Ain Sokhni (Egipat),

Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE, sa sjedištem u Ain Sokhni,

koje zastupaju V. Crochet i B. Servais, odvjetnici,

žalitelji

a druge stranke u postupku su:

Europska komisija, koju zastupaju L. Di Masi, G. Luengo i P. Němečková, u svojstvu agenata,

tuženik u prvostupanjskom postupku,

Tech-Fab Europe eV, sa sjedištem u Frankfurtu na Majni (Njemačka), koji zastupaju J. Beck i L. Ruessmann, odvjetnici,

intervenijent u prvostupanjskom postupku,

SUD (sedmo vijeće),

u sastavu: F. Biltgen, predsjednik vijeća, J. Passer (izvjestitelj) i M. L. Arastey Sahún, suci,

nezavisna odvjetnica: T. Čapeta,

* Jezik postupka: engleski

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani dio postupka,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnu odvjetnicu, da u predmetu odluči bez mišljenja,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Svojom žalbom žalitelji, društva Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE (u daljnjem tekstu: Hengshi) i Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE (u daljnjem tekstu: Jushi) zahtijevaju ukidanje presude Općeg suda Europske unije od 1. ožujka 2023., Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics i Jushi Egypt for Fiberglass Industry/Komisija (T-301/20, u daljnjem tekstu: pobijana presuda, EU:T:2023:93), kojom je on odbio kao neosnovanu njihovu tužbu za poništenje Provedbene uredbe Komisije (EU) 2020/492 od 1. travnja 2020. o uvođenju konačnih antidampinških pristojbi na uvoz određenih tkanih i/ili prošivenih tkanina od staklenih vlakana podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Egipta (SL 2020., L 108, str. 1., u daljnjem tekstu: sporna uredba) u dijelu u kojem se odnosi na njih.

Pravni okvir

Pravo WTO-a

- 2 Odlukom Vijeća 94/800/EZ od 22. prosinca 1994. o sklapanju, u ime Europske zajednice, s obzirom na pitanja iz njezine nadležnosti, sporazuma postignutih u Urugvajskom krugu multilateralnih pregovora (1986. – 1994.) (SL 1994., L 336, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 74., str. 3.), Vijeće Europske unije potvrdilo je Sporazum o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije (WTO), potpisan u Marakešu 15. travnja 1994., te sporazume sadržane u prilogima 1. do 3. tom sporazumu, među kojima je i Sporazum o primjeni članka VI. Općeg sporazuma o carinama i trgovini iz 1994. (SL 1994., L 336, str. 103.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 74., str. 112., u daljnjem tekstu: Antidampinški sporazum).

- 3 Članak 2. Antidampinškog sporazuma, naslovljen „Utvrđivanje doppinga”, predviđa:

„2.1 Za potrebe ovog Sporazuma smatra se da je proizvod predmet doppinga, odnosno da je uveden na tržište druge zemlje po cijeni nižoj od njezine normalne [uobičajene] vrijednosti, ako je izvozna cijena proizvoda koji se izvozi iz jedne zemlje u drugu niža od usporedive cijene, koja se postiže pod uobičajenim trgovačkim uvjetima [u uobičajenom tijeku trgovine], sličnog [istovrsnog] proizvoda koji je namijenjen za potrošnju u zemlji izvoznici.

2.2 U slučaju kada nema prodaje sličnog [istovrsnog] proizvoda pod uobičajenim trgovačkim uvjetima [u uobičajenom tijeku trgovine] na domaćem tržištu zemlje izvoznice ili kada, zbog posebnog stanja na tržištu ili malog obujma prodaje na domaćem tržištu zemlje izvoznice takva prodaja ne dopušta pravilnu usporedbu, dampinška marža će se odrediti usporedbom s

usporedivom cijenom sličnog [istovrsnog] proizvoda koji se izvozi u odgovarajuću treću zemlju, pod uvjetom da je cijena reprezentativna, ili s troškom proizvodnje u zemlji podrijetla uvećanim za razuman iznos za administrativne troškove, troškove prodaje, opće troškove i dobit.

2.2.1 Prodaja sličnog [istovrsnog] proizvoda na domaćem tržištu zemlje izvoznice ili prodaja trećoj zemlji po cijenama nižim od jediničnih troškova proizvodnje (fiksni i promjenjivi) uvećanim za administrativne, prodajne i opće troškove može se, zbog cijene, smatrati ostvarenom izvan uobičajenih trgovačkih uvjeta [u uobičajenom tijeku trgovine], te se može zanemariti kod utvrđivanja normalne [uobičajene] vrijednosti samo pod uvjetom da nadležna tijela utvrde da je takva prodaja ostvarena tijekom duljeg razdoblja i u značajnim količinama i to po cijenama koje ne osiguravaju povrat svih troškova u razumnom razdoblju. Ako su cijene, koje su u vrijeme prodaje ispod jediničnih troškova, za vrijeme ispitnog postupka iznad vaganih [ponderiranih] prosječnih jediničnih troškova, smatrat će se da te cijene osiguravaju povrat troškova unutar razumnog razdoblja.

2.2.1.1 Za potrebe stavka 2. troškovi će se normalno izračunavati na temelju evidencije izvoznika ili proizvođača koji se ispituje, pod uvjetom da je ta evidencija vođena u skladu s općeprihvaćenim knjigovodstvenim načelima zemlje izvoznice i da u razumnoj mjeri odražava troškove vezane uz proizvodnju i prodaju promatranog proizvoda. [...]

[...]"

Pravo Unije

Osnovna uredba

- 4 Člankom 2. Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL 2016., L 176, str. 21., u daljnjem tekstu: osnovna uredba), naslovljenim „Utvrđivanje dampinga”, određuje se:

„1. Uobičajena vrijednost obično se temelji na cijenama, koje su nezavisni kupci platili ili plaćaju, u uobičajenom tijeku trgovine, u zemlji izvoznici.

Međutim, ako izvoznik u zemlji izvoznici ne proizvodi ili ne prodaje istovjetan proizvod, uobičajena vrijednost može se utvrditi na temelju cijena drugih prodavatelja ili proizvođača.

Cijene između stranaka, koje se čine povezane ili da su se međusobno dogovorile o kompenzaciji, ne mogu se smatrati da su u uobičajenom tijeku trgovine, te se ne mogu koristiti za utvrđivanje uobičajene vrijednosti osim ako se utvrdi da taj odnos ne utječe na njih.

Kako bi se utvrdilo jesu li dvije stranke povezane treba voditi računa o definiciji povezanih stranaka iz članka 127. [Provedbene uredbe Komisije (EU) 2015/2447 od 24. studenoga 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu određenih odredbi Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju Carinskog zakonika Unije (SL 2015., L 343, str. 558.)].

[...]

5. Troškovi se uobičajeno izračunavaju na temelju poslovnih knjiga stranke nad kojom se provodi ispitni postupak, pod uvjetom da se poslovne knjige vode u skladu s općeprihvaćenim računovodstvenim načelima dotične zemlje i ako se utvrdi da poslovne knjige na prihvatljiv način odražavaju troškove u vezi [s] proizvodnj[om] i prodaj[om] proizvoda koji se razmatra.

Troškovi u vezi proizvodnje i prodaje proizvoda iz ispitnog postupka koji se ne odražavaju na prihvatljiv način u poslovnim knjigama dotične stranke, prilagođavaju se ili utvrđuju na temelju troškova drugih proizvođača ili izvoznika u istoj zemlji, odnosno ako ti podaci nisu dostupni ili se ne mogu koristiti, na bilo kojoj drugoj osnovi, uključujući podatke s drugih reprezentativnih tržišta.

[...]

6. Iznosi troškova prodaje, općih i administrativnih troškova te dobiti temelje se na stvarnim podacima o proizvodnji i prodaji istovjetnog proizvoda u uobičajenom tijeku trgovine od strane izvoznika ili proizvođača nad kojim se provodi ispitni postupak. Ako iznose nije moguće odrediti na toj osnovi, oni se mogu odrediti na temelju:

(a) ponderiranih prosječnih stvarnih iznosa određenih za druge izvoznike ili proizvođače nad kojima se provodi ispitni postupak u vezi s proizvodnjom i prodajom istovjetnog proizvoda na domaćem tržištu zemlje podrijetla;

[...]”

5 U stavku 4. članka 9. osnovne uredbe, naslovljenom „Završetak bez uvođenja mjera; uvođenje konačnih pristojba”, propisano je:

„Ako se činjenicama, kako su konačno utvrđene, pokaže postojanje dampainga i njime prouzročene štete, te ako je potrebno djelovati u skladu s člankom 21. kako bi se zaštitili interesi [Europske] unije, [Europska] komisija, u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 15. stavka 3., uvodi konačnu antidampinšku pristojbu. Ako su na snazi privremene pristojbe, Komisija pokreće taj postupak najkasnije jedan mjesec prije isteka takvih pristojbi.

Iznos antidampinške pristojbe ne prelazi utvrđenu dampinšku maržu, ali bi trebao biti manji od marže ako bi takva niža pristojba bila prikladna za uklanjanje štete za industriju [Europske] unije.”

Uredba (EU) 2016/1037

6 Člankom 29. stavkom 6. prvim podstavkom Uredbe (EU) 2016/1037 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL 2016., L 176, str. 55.) propisuje se sljedeće:

„Podaci primljeni prema ovoj Uredbi koriste se samo za potrebe za koje su zatraženi.”

Sporna uredba

7 Uvodne izjave 52., 312. i 331. sporne uredbe glase:

„(52) Predmetni su proizvod [...] tkanine od tkanih i/ili prošivenih rovinga ili pređa od beskonačnih filamentnih staklenih vlakana s drugim elementima ili bez njih, isključujući proizvode koji su impregnirani ili predimpregnirani i tkanine otvorene mrežaste strukture veličine otvora veće od 1,8 mm u dužinu i širinu i mase veće od 35 g/m² (u daljnjem tekstu: tkanine od staklenih vlakana), podrijetlom iz [Narodne Republike Kine] i Egipta, trenutačno razvrstane u oznake KN ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 i ex 7019 90 00 (oznake TARIC 7019390080, 7019400080, 7019590080 i 7019900080) (u daljnjem tekstu: predmetni proizvod).

[...]

(312) Suprotno tvrdnjama proizvođača izvoznika, utvrđeno je da cijene po kojima je društvo [Hengshi Egypt] kupovalo [roving od staklenih vlakana (u daljnjem tekstu: RSV)] od društva [Jushi Egypt] nisu određene po tržišnim uvjetima jer su bile dosljedno i znatno niže od cijene koje je društvo [Jushi Egypt] naplaćivalo nezavisnim kupcima na egipatskom domaćem tržištu za isti proizvod. S obzirom na znatne razlike između tih cijena, Komisija je zaključila da se ne može smatrati da su cijene koje je društvo [Hengshi Egypt] plaćalo društvu [Jushi Egypt] određene po tržišnim uvjetima. Unatoč činjenici da su te cijene bile profitabilne, one nisu odražavale tržišne cijene u Egiptu i [Hengshi Egypt] bi u nedostatku korporativne povezanosti kupovao roving od staklenih vlakana po mnogo višoj cijeni. Nadalje, utvrđeno je da je navod o nedostatku narušavajućih vladinih mjera u određivanju cijena sirovina nevažan jer je u ovom slučaju presudna analiza toga jesu li cijene određene po tržišnim uvjetima.

[...]

(331) Čini se da ti proizvođači izvoznici ne razumiju ni pojam troška iz članka 2. stavka 5. osnovne uredbe. To se odnosi na trošak proizvođača proizvoda iz ispitnog postupka (a ne na proizvođača ulaznih elemenata). Sa stajališta kupca, dobit prodavatelja je trošak uključen u cijenu plaćenu za ulazni element. Komisija je pravilno ocijenila odražavaju li poslovne knjige društva Hengshi na prihvatljiv način troškove povezane s proizvodnjom tkanina od staklenih vlakana i utvrdila je da su transferne cijene za kupnju rovinga od staklenih vlakana znatno deflacionirane u odnosu na tržišnu cijenu za iste vrste proizvoda u Egiptu, tj. da nisu bile po tržišnim uvjetima. Zato je prilagodila trošak rovinga od staklenih vlakana na temelju cijena koje Jushi naplaćuje nepovezanim društvima na egipatskom tržištu.”

Uredba (EZ) br. 1972/2002

8 U četvrtoj uvodnoj izjavi Uredbe Vijeća (EZ) br. 1972/2002 od 5. studenoga 2002. o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 384/96 o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 2002., L 305, str.1.) propisano je:

„Potrebno je dati podatke o daljnjim koracima ako, u skladu s člankom 2. stavkom 5. [Uredbe Vijeća (EZ) br. 384/96 od 22. prosinca 1995. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 1996., L 56, str. 1.)], evidencija na razumnoj osnovi ne vodi računa

o troškovima proizvodnje i prodaje dotičnog proizvoda, posebno u slučajevima kada zbog određenog stanja na tržištu prodaja istovjetnog proizvoda ne omogućuje odgovarajuću usporedbu. U takvim okolnostima, relevantni podaci trebaju se dobiti iz izvora koji nisu pod utjecajem takvih iskrivljenja. Ti troškovi mogu uključivati troškove drugih proizvođača ili izvoznika s poslovnim nastanom u istoj zemlji ili, ako ti podaci nisu dostupni ili se ne mogu upotrijebiti, iz bilo kojeg drugog razumnog izvora, uključujući podatke s drugih reprezentativnih tržišta. Relevantni podaci mogu se upotrijebiti za prilagodbu određenih elemenata evidencije dotične stranke ili, ako to nije moguće, za utvrđivanje troškova te stranke.”

Okolnosti spora

- 9 U točkama 2. do 15. pobijane presude okolnosti spora sažete su na sljedeći način:
- „2 Hengshi i Jushi dva su društva osnovana u skladu sa zakonodavstvom Arapske Republike Egipta. Pripadaju grupi China National Building Material (CNBM). Djelatnost tužiteljâ sastoji se osobito od proizvodnje i izvoza [TSV-ova] koji se prodaju, među ostalim, u Europskoj uniji.
 - 3 Tijekom ispitnog razdoblja (od 1. siječnja do 31. prosinca 2018.), društvo Jushi istodobno je proizvodilo TSV-ove i [RSV-ove] koji su glavna sirovina u proizvodnji TSV-ova. Društvo Jushi koristilo je u proizvodnji TSV-ova vlastite RSV-ove, ali je potomje i prodavalo nepovezanim kupcima, u Egiptu i izvan njega, među kojima i društvu Hengshi. To društvo proizvodilo je TSV-ove od RSV-ova kupljenih od društva Jushi te od jednog povezanog i jednog nepovezanog društva, pri čemu oba imaju sjedište u Kini.
 - 4 Društvo Jushi prodavalo je TSV-ove izravno nepovezanim kupcima u Egiptu i Uniji. Ono je također izvezilo TSV-ove trima povezanim kupcima u Uniji, to jest društvima Jushi Spain SA, Jushi France SAS i Jushi Italia Srl. Nadalje, društvo Jushi prodavalo je TSV-ove u Uniji posredstvom povezanog društva sa sjedištem izvan Unije, Jushi Group (HK) Sinosia Composite Materials Co. Ltd.
 - 5 Društvo Hengshi nije prodavalo TSV-ove na egipatskom tržištu. Ono ih je prodavalo u Uniji izravno nepovezanim kupcima te posredstvom povezanog društva sa sjedištem izvan Unije, Huajin Capital Ltd.
 - 6 Nakon primitka pritužbe koju je 8. siječnja 2019. podnio [intervenijent u prvostupanjskom postupku], društvo Tech-Fab Europe eV, u ime proizvođača koji čine više od 25 % ukupne proizvodnje TSV-ova u Uniji, Europska je komisija, u skladu s člankom 5. [osnovne] uredbe, pokrenula antidampinški postupak u pogledu uvoza u Uniju TSV-ova podrijetlom iz Kine i Egipta. Ta je institucija 21. veljače 2019. objavila obavijest o pokretanju postupka u Službenom listu Europske unije (SL 2019., C 68, str. 29.).
 - 7 Kao što to proizlazi iz uvodne izjave 52. [sporne] uredbe, proizvode koji su predmet antidampinškog postupka čine tkanine od tkanih i/ili prošivenih rovinga ili pređa od beskonačnih filamentnih staklenih vlakana s drugim elementima ili bez njih, isključujući proizvode koji su impregnirani ili predimpregnirani i tkanine otvorene mrežaste strukture veličine otvora veće od 1,8 mm u dužinu i širinu i mase veće od 35 g/m², podrijetlom iz Kine i Egipta, trenutačno razvrstane u oznake KN ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 i ex 7019 90 00 (oznake TARIC 7019390080, 7019400080, 7019590080 i 7019900080).

- 8 Ispitnim postupkom o doppingu i šteti obuhvaćeno je razdoblje od 1. siječnja do 31. prosinca 2018. Ispitivanjem kretanja važnih za procjenu štete i uzročnu vezu obuhvaćeno je razdoblje od 1. siječnja 2015. do kraja razdoblja ispitnog postupka.
- 9 Tužitelji su 8. travnja 2019. odgovorili na antidampinški upitnik te na prilog I. upitniku u odnosu na s njima povezana društva.
- 10 Komisija je 16. svibnja 2019. pokrenula zasebni antisubvencijski ispitni postupak koji se odnosi na uvoz u Uniju TSV-ova podrijetlom iz Kine i Egipta (u daljnjem tekstu: usporedni antisubvencijski ispitni postupak o TSV-ima). Ta je institucija 7. lipnja 2019. također pokrenula antisubvencijski ispitni postupak o RSV-ovima (u daljnjem tekstu: usporedni antisubvencijski ispitni postupak o RSV-ovima).
- 11 Komisija je obavila posjete radi provjere u prostorijama tužitelja te u prostorijama s njima povezanih društava. Nakon tih posjeta, tužitelji su 30. svibnja 2019. podnijeli dodatna očitovanja.
- 12 Komisija je 19. prosinca 2019. obavijestila o bitnim činjenicama i razmatranjima na temelju kojih je namjeravala preporučiti uvođenje konačne antidampinške pristojbe na uvoz TSV-a podrijetlom iz Kine i Egipta (u daljnjem tekstu: konačna objava). Tužitelji su se 9. siječnja 2020. očitovali o toj objavi. Saslušanje na temu navedene objave održano je 16. siječnja 2020. u prostorijama Komisije. Istoga dana tužitelji su podnijeli dodatna očitovanja pisanim putem.
- 13 Komisija je 10. veljače 2020. objavila dodatnu konačnu objavu (u daljnjem tekstu: dodatna konačna objava). U toj objavi vodilo se računa o određenim argumentima koje su tužitelji iznijeli u vezi s konačnom objavom. Oni su se 13. veljače 2020. očitovali o dodatnoj konačnoj objavi. Saslušanje na temu navedene objave održano je 17. veljače 2020. u prostorijama Komisije.
- 14 Na zahtjev tužitelja, službenik za saslušanja proveo je 25. veljače 2020. naknadno saslušanje.
- 15 Komisija je 1. travnja 2020. donijela [spornu] uredbu. Njome se uvodi konačna antidampinška pristojba od 20 % na uvoz u Uniju TSV-ova koje proizvode tužitelji.”

Postupak pred Općim sudom i pobijana presuda

- 10 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 19. svibnja 2020. žalitelji su pokrenuli postupak za poništenje sporne uredbe.
- 11 Rješenjem od 11. studenoga 2020. Opći sud odobrio je intervenciju društva Tech-Fab Europe u potporu Komisijinu zahtjevu.
- 12 U prilog tužbi za poništenje, žalitelji navode dva tužbena razloga od kojih se prvi temelji na tvrdnji da je Komisija, s jedne strane, metodom koju je primijenila kako bi utvrdila troškove proizvodnje TSV-ova društva Hengshi, troškove prodaje, administrativne i ostale opće troškove (u daljnjem tekstu: PAO troškovi) te, s druge strane, dobit koju valja uzeti u obzir za potrebe izračuna uobičajene vrijednosti proizvoda, povrijedila članak 2. stavke 3., 5., 6., 11. i 12. te članak 9.

stavak 4. osnovne uredbe, dok se drugi tužbeni razlog temelji na navodu da je Komisija, metodom koju je primijenila kako bi utvrdila marže sniženja cijena i marže sniženja ciljnih cijena žaliteljâ, povrijedila članak 3. stavke 1. do 3. i 6. te članak 9. stavak 4. te uredbe.

- 13 Pobijanom presudom Opći sud odbio je ta dva tužbena razloga, a stoga i tužbu u cijelosti. Što se tiče prvog tužbenog razloga, Opći sud je među ostalim smatrao da je Komisija smjela zaključiti, a da time ne počini pogrešku koja se tiče prava ili očitu pogrešku u ocjeni, da se ne može smatrati da cijena RSV-ova koja je zabilježena u poslovnim knjigama društva Hengshi na prihvatljiv način odražava troškove povezane s proizvodnjom i prodajom proizvoda o kojemu je riječ jer nije određena po tržišnim uvjetima pa tu cijenu valja prilagoditi. Što se tiče drugog tužbenog razloga, Opći sud smatrao je da je on bespredmetan. Naime, čak i pod pretpostavkom da su žalitelji imali pravo osporavati metodu koju je Komisija upotrijebila za utvrđivanje izvozne cijene društva Jushi u okviru izračuna marže sniženja cijena i ciljnih cijena, Opći sud je presudio da takva pogreška ne bi mogla dovesti do poništenja sporne uredbe jer čak i ako bi se uzeli u obzir novi izračuni koje je podnijela Komisija, uzimajući u obzir kritike žalitelja, oni ni u kojem slučaju ne bi doveli do izmjene antidampinških pristojbi nametnutih žaliteljima, što su oni sami priznali.

Zahtjevi stranaka

- 14 Svojom žalbom žalitelji od Suda zahtijevaju da:
- ukine pobijanu presudu;
 - prihvati prvi, treći i peti dio prvog tužbenog razloga iz prvostupanjskog postupka i
 - naloži Komisiji i svim intervenijentima snošenje troškova žalbenog postupka i postupka pred Općim sudom.
- 15 Komisija od Suda zahtijeva da:
- odbije žalbu i
 - naloži žaliteljima snošenje troškova postupka.
- 16 Društvo Tech-Fab Europe od Suda zahtijeva da:
- odbije žalbu kao neosnovanu i
 - naloži žaliteljima snošenje troškova društva Tech-Fab Europe nastalih u okviru ovog postupka i njegove intervencije u prvostupanjskom postupku.

O žalbi

- 17 U prilog svojoj žalbi žalitelji iznose tri žalbena razloga.

Prvi žalbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 2. stavka 5. prvog podstavka osnovne uredbe

Argumentacija stranaka

- 18 Svojim prvim žalbenim razlogom, koji se odnosi na točke 31. do 34. i 36. do 43. pobijane presude, žalitelji ističu da je Opći sud povrijedio članak 2. stavak 5. prvi podstavak osnovne uredbe. Oni konkretno smatraju da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava kada je presudio da se, s obzirom na to da cijena RSV-ova u poslovnim knjigama društva Hengshi nije bila određena po tržišnim uvjetima, ne može smatrati da se tom cijenom razumno uzimaju u obzir troškovi povezani s proizvodnjom i prodajom proizvoda o kojem je riječ i da je, slijedom toga, tu cijenu trebalo prilagoditi.
- 19 U prilog tom prvom žalbenom razlogu žalitelji tvrde, kao prvo, da članak 2. stavak 5. osnovne uredbe, tumačen strogo i ovisno o njegovu kontekstu, ne dopušta Komisiji da zanemari troškove koji se nalaze u poslovnim knjigama proizvođača izvoznika samo zbog činjenice da element troška nije nastao po tržišnim uvjetima.
- 20 Prema tome, Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava time što je smatrao da, na temelju široke diskrecijske ovlasti kojom raspolaže, Komisija može, kako bi provela prilagodbu, zanemariti troškove zabilježene u poslovnim knjigama stranke obuhvaćene ispitnim postupkom ako cijena sirovine korištene za proizvodnju predmetnog proizvoda nije određena po tržišnim uvjetima, pri čemu je članku 2. stavku 5. prvom podstavku osnovne uredbe dan doseg koji on nema. Stoga je Opći sud u točki 29. pobijane presude također pogrešno presudio da se zbog postojanja te široke diskrecijske ovlasti njegov nadzor u tom kontekstu mora ograničiti na provjeru poštovanja postupovnih pravila, koliko su činjenice koje se koriste za donošenje sporne odluke materijalno točne, postoji li očita pogreška u ocjeni tih činjenica ili postoji li zlouporaba ovlasti.
- 21 Naime, budući da je drugi uvjet iz članka 2. stavka 5. prvog podstavka osnovne uredbe obuhvaćen sustavom izuzeća, taj uvjet treba tumačiti usko, tako da se Komisija za potrebe njegove primjene mora osloniti na objektivne čimbenike, a da u odnosu na njih ne raspolaže marginom prosudbe. Stoga, budući da je iznimka predviđena drugim uvjetom iz članka 2. stavka 5. prvog podstavka osnovne uredbe izričito usmjerena na situacije u kojima poslovne knjige ne odražavaju razumno troškove predmetnog proizvođača i obuhvaća situacije u kojima na troškove utječe posebna situacija na tržištu, ta se iznimka ne može proširiti na druge okolnosti, kao što je činjenica da predmetni troškovi nisu nastali u tržišnim uvjetima zbog odnosa unutar grupe, osim onih koje su tako iscrpno predviđene tom odredbom.
- 22 Osim toga, Opći sud je u točki 41. pobijane presude pogrešno proširio područje primjene članka 2. stavka 5. te uredbe, koji se odnosi na kvalitetu poslovnih knjiga, oslanjajući se po analogiji na članak 2. stavak 1. navedene uredbe, koji se odnosi na kvalitetu i opravdanost troškova koje su imale povezane stranke.
- 23 Kao drugo, žalitelji ističu da je pogreška koju je Opći sud počinio u tumačenju članka 2. stavka 5. prvog podstavka osnovne uredbe potvrđena sudskom praksom tijela za rješavanje sporova WTO-a. Naime, tu odredbu treba tumačiti s obzirom na članak 2.2.1.1. Antidampinškog sporazuma, kako ga tumači tijelo za rješavanje sporova WTO-a. Međutim, potonje je u izvješću od 12. rujna 2019. već smatralo da se drugi uvjet naveden u prvoj rečenici članka 2.2.1.1. odnosi na pitanje predstavljaju li poslovne knjige izvoznika ili proizvođača nad kojim se provodi ispitni

postupak na prikladan i dostatan način troškove koje je imao izvoznik ili proizvođač obuhvaćen ispitnim postupkom, a koji su stvarno povezani s proizvodnjom i prodajom određenog proizvoda koji se razmatra. Isto tako, u izvješću donesenom 26. listopada 2016. žalbeno tijelo WTO-a navelo je, među ostalim, da taj drugi uvjet zahtijeva usporedbu između troškova navedenih u poslovnim knjigama proizvođača ili izvoznika i troškova koje je taj proizvođač ili izvoznik imao.

- 24 Stoga, prema mišljenju žalitelja, članak 2. stavak 5. prvi podstavak osnovne uredbe treba tumačiti na način da se Komisija mora ograničiti na provjeru odgovaraju li dokumenti koje je čuvao proizvođač nad kojim se provodi ispitni postupak „na prikladan i dostatan način” troškovima tog proizvođača u svrhu proizvodnje i prodaje predmetnog proizvoda. Ta institucija stoga ne bi bila ovlaštena provjeriti odražavaju li poslovne knjige predmetnog proizvođača razumno određene hipotetske troškove koji su mogli nastati u slučaju da nije kupio sirovinu od povezane stranke. Međutim, u ovom je slučaju Opći sud iz okolnosti istaknute u točki 37. pobijane presude trebao zaključiti da je društvo Jushi prodalo RSV-ove društvu Hengshi ostvarujući dobit, da su svi troškovi nastali pri proizvodnji RSV-ova i TSV-ova pravilno zabilježeni u poslovnim knjigama društva Hengshi. Stoga je Opći sud pogrešno presudio da je Komisija imala pravo zanemariti poslovne knjige društva Hengshi kako bi utvrdila njegove troškove proizvodnje na temelju članka 2. stavka 5. osnovne uredbe.
- 25 Komisija i društvo Tech-Fab Europe smatraju da prvi žalbeni razlog treba odbiti kao neosnovan.

Ocjena Suda

- 26 Kao prvo, u vezi s argumentom žalitelja prema kojem članak 2. stavak 5. osnovne uredbe sadržava iznimku koju treba tumačiti restriktivno, valja podsjetiti na to da se, u skladu s tekstom članka 2. stavka 5. prvog podstavka osnovne uredbe, troškovi uobičajeno izračunavaju na temelju poslovnih knjiga stranke nad kojom se provodi ispitni postupak, pod uvjetom da se poslovne knjige vode u skladu s općeprihvaćenim računovodstvenim načelima dotične zemlje i ako se utvrdi da poslovne knjige na prihvatljiv način odražavaju troškove u vezi [s] proizvodnj[om] i prodaj[om] proizvoda koji se razmatra.
- 27 Kao što je to Opći sud naveo u točki 27. pobijane presude i kao što to pravilno tvrde žalitelji, taj sustav predstavlja iznimku od općeg pravila i stoga ga treba tumačiti restriktivno.
- 28 Ipak, članak 2. stavak 5. osnovne uredbe ne obvezuje Komisiju da bezuvjetno i bez provođenja potrebnih provjera prihvaća podatke iz poslovnih knjiga proizvođača ili izvoznika nad kojim se provodi ispitni postupak.
- 29 Kao što je to Opći sud pravilno naveo u točki 29. pobijane presude, u području mjera trgovinske zaštite, institucije – zbog složenosti ekonomskih, političkih i pravnih situacija koje moraju ispitivati – raspolazu širokom ovlašću ocjene. Stoga je nadzor postupanja tih institucija koji provodi sud Unije ograničen na provjeru jesu li poštovana postupovna pravila, koliko su činjenice koje se koriste za donošenje sporne odluke materijalno točne, postoji li očita pogreška u ocjeni tih činjenica ili postoji li zlouporaba ovlasti. Taj ograničeni sudski nadzor proteže se osobito na odabir različitih metoda za izračun dampinške marže i ocjenu uobičajene vrijednosti proizvoda (vidjeti u tom smislu presudu od 27. rujna 2007., Ikea Wholesale, C-351/04, EU:C:2007:547, t. 40. i 41. i navedenu sudsku praksu).

- 30 U ovom slučaju, Opći sud je u točkama 34. i 40. pobijane presude istaknuo da je Komisija zanemarila troškove zabilježene u poslovnim knjigama stranke nad kojom se provodi ispitni postupak jer se cijena sirovine korištene u proizvodnji proizvoda o kojemu je riječ nije činila određenom po tržišnim uvjetima, zbog odnosa unutar grupe. Osim toga, kao što je to Komisija navela u uvodnoj izjavi 312. sporne uredbe, cijene po kojima je društvo Hengshi kupovalo RSV-ove od društva Jushi bile su dosljedno i znatno niže od cijena po kojima je društvo Jushi prodavalo isti proizvod nepovezanim kupcima na egipatskom tržištu.
- 31 Žalitelji u biti smatraju da iznimku predviđenu člankom 2. stavkom 5. prvim podstavkom osnovne uredbe treba tumačiti na način da Komisija troškove povezane s proizvodnjom i prodajom može izračunati na drukčiji način od samo na temelju poslovnih knjiga proizvođača o kojem je riječ jedino ako dokumenti koje je čuvao proizvođač nad kojim se provodi ispitni postupak ne odgovaraju „na prikladan i dostatan način” troškovima tog proizvođača u svrhu proizvodnje i prodaje proizvoda koji se razmatra.
- 32 Prema ustaljenoj sudskoj praksi, pri tumačenju odredbe prava Unije u obzir treba uzeti ne samo njezin tekst i njezine ciljeve nego i njezin kontekst i sve odredbe prava Unije. Nastanak neke odredbe prava Unije može se također pokazati važnim za njezino tumačenje (presude od 10. prosinca 2018., *Wightman i dr.*, C-621/18, EU:C:2018:999, t. 47. i navedena sudska praksa i od 1. listopada 2019., *Planet49*, C-673/17, EU:C:2019:801, t. 48.).
- 33 Kada je riječ o članku 2. stavku 5. prvog i drugog podstavka osnovne uredbe, valja istaknuti da je njegov cilj osigurati da troškovi povezani s proizvodnjom i prodajom istovjetnog proizvoda koji su uzeti u obzir u okviru izračuna uobičajene vrijednosti navedenog proizvoda odražavaju troškove koje bi proizvođač imao na domaćem tržištu zemlje izvoznice.
- 34 Kada je riječ o kontekstu, odredbe članka 2. stavka 1. trećeg i četvrtog podstavka osnovne uredbe, u kojima se izričito upućuje na situacije u kojima na cijene utječe odnos unutar grupe, služe kao temelj ostalim odredbama članka 2. koje se odnose na određivanje uobičajene vrijednosti, uključujući odredbe članka 2. stavka 5. Izostanak ponavljanja tih elemenata u tom članku 2. stavku 5. ne znači da je zakonodavac Unije namjeravao isključiti tu situaciju.
- 35 Osim toga, valja podsjetiti na to da je članak 2. stavak 5. Uredbe br. 384/96, koji je osnovna uredba stavila izvan snage i zamijenila, glasilo, u bitnome, kao i njezin članak 2. stavak 5.
- 36 Iz uvodne izjave 4. Uredbe br. 1972/2002, kojom je ta odredba umetnuta u Uredbu br. 384/96, proizlazi da je zakonodavac Unije namjeravao dati podatke o daljnjim koracima ako poslovne knjige proizvođača na razumnoj osnovi ne vode računa o troškovima proizvodnje i prodaje dotičnog proizvoda, posebno u slučajevima kada zbog određenog stanja na tržištu prodaja istovjetnog proizvoda ne omogućuje odgovarajuću usporedbu. U takvom slučaju ta uvodna izjava određuje da se relevantni podaci trebaju dobiti iz izvora koji nisu pod utjecajem „takvih iskrivljenja”.
- 37 Iz toga slijedi da Komisija mora moći procijeniti troškove povezane s proizvodnjom i prodajom proizvoda koji je predmet ispitnog postupka na temelju članka 2. stavka 5. osnovne uredbe, osobito u slučaju kada prodaja istovjetnog proizvoda ne dopušta valjanu usporedbu zbog iskrivljavanja.

- 38 Slijedom toga, Opći sud nije povrijedio područje primjene članka 2. stavka 5. prvog podstavka osnovne uredbe time što je presudio da ta odredba ne sprečava Komisiju u tome da zanemari troškove zabilježene u poslovnim knjigama stranke nad kojom se provodi ispitni postupak ako se čini da cijena sirovine korištene u proizvodnji proizvoda o kojemu je riječ nije određena po tržišnim uvjetima, zbog odnosa unutar grupe.
- 39 Kao drugo, žalitelji prigovaraju Općem sudu da nije na odgovarajući način uzeo u obzir sudsku praksu tijela za rješavanje sporova WTO-a u vezi s člankom 2.2.1.1. Sporazuma o antidampingu.
- 40 U tom pogledu valja podsjetiti, s jedne strane, na to da nadređenost međunarodnih sporazuma koje je sklopila Unija nad instrumentima sekundarnog prava nalaže tumačenje potonjih, u mjeri u kojoj je to moguće, u skladu s tim sporazumima i, s druge strane, da se Sud već pozvao na izvješća skupine stručnjaka WTO-a ili žalbenog tijela WTO-a u potporu svojem tumačenju odredbi sporazuma sadržanih u prilogu Sporazumu o osnivanju WTO-a (vidjeti u tom smislu presudu od 28. travnja 2022., *Yieh United Steel/Komisija*, C-79/20 P, EU:C:2022:305, t. 101. i 102. i navedenu sudsku praksu).
- 41 Stoga se Opći sud pravilno pozvao, u točki 32. pobijane presude, na izvješće žalbenog tijela WTO-a u predmetu „Europska unija – Antidampinške mjere za biodizel iz Argentine” (WT/DS 473/AB/R) od 26. listopada 2016., u kojem se posebno pojašnjava područje primjene članka 2.2.1.1. Antidampinškog sporazuma za potrebe tumačenja odredbe članka 2. stavka 5. osnovne uredbe, koja je u biti istovjetna, kako bi se potvrdilo da potonja odredba ne isključuje mogućnost Komisije da može zanemariti troškove zabilježene u poslovnim knjigama stranke nad kojom se provodi ispitni postupak ako cijena sirovine koja se upotrebljava za proizvodnju predmetnog proizvoda nije utvrđena po tržišnim uvjetima.
- 42 Naime, suprotno onomu što tvrde žalitelji, iz točke 6.33. tog izvješća proizlazi da se može utvrditi da se u poslovnim knjigama ne uzimaju razumno u obzir troškovi povezani s proizvodnjom i prodajom predmetnog proizvoda ako se transakcije koje se odnose na određene ulazne materijale povezane s proizvodnjom i prodajom tog proizvoda ne odvijaju u tržišnim uvjetima.
- 43 Iz svih prethodnih elemenata proizlazi da Opći sud nije povrijedio članak 2. stavak 5. prvi podstavak osnovne uredbe time što je presudio da ta odredba ne sprečava Komisiju u tome da zanemari troškove zabilježene u poslovnim knjigama stranke nad kojom se provodi ispitni postupak ako se čini da cijena sirovine korištene u proizvodnji proizvoda o kojemu je riječ nije određena po tržišnim uvjetima, zbog odnosa unutar grupe.
- 44 S obzirom na prethodna razmatranja, prvi žalbeni razlog treba odbiti kao neosnovan.

Drugi žalbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 2. stavka 5. drugog podstavka osnovne uredbe

- 45 Drugi žalbeni razlog, koji se odnosi na točke 72. do 76., 80. i 82. do 88. pobijane presude, podijeljen je na dva dijela.

Prvi dio

– Argumentacija stranaka

- 46 Prvim dijelom drugog žalbenog razloga žalitelji prigovaraju Općem sudu da je u točki 84. pobijane presude pogrešno protumačio i primijenio članak 2. stavak 5. drugi podstavak osnovne uredbe time što je smatrao da je Komisija imala pravo prilagoditi trošak RSV-a društva Hengshi na „bilo kojoj drugoj razumnoj osnovi”. Konkretnije, Opći sud nije poštovao doseg uvjeta primjene članka 2. stavka 5. drugog podstavka osnovne uredbe, prema kojima Komisija načelno mora prilagoditi troškove koji se ne odražavaju razumno u poslovnim knjigama tog proizvođača. Međutim, budući da se tom odredbom pojašnjava da se Komisija može osloniti na „bilo koju drugu razumnju osnovu” samo „ako ti podaci nisu dostupni ili se ne mogu koristiti”, to pravilo ima obilježje iznimke i stoga ga treba usko tumačiti.
- 47 U tom pogledu žalitelji ističu da je Opći sud na temelju pogrešnog tumačenja te odredbe u točki 86. pobijane presude smatrao da, ako se, u skladu s člankom 2. stavkom 5. drugim podstavkom osnovne uredbe, troškovi povezani s proizvodnjom i prodajom proizvoda obuhvaćenog ispitnim postupkom ne odražavaju objektivno u poslovnim knjigama predmetne stranke, oni moraju biti prilagođeni ili određeni „na temelju troškova drugih proizvođača ili izvoznika u istoj zemlji”, Komisija je u ovom slučaju osnovano provela taj izračun na „bilo kojoj drugoj osnovi” jer troškovi drugih proizvođača nisu bili „usporedivi” između njih, uzimajući u obzir odnos između društava Jushi i Hengshi i strukturu troškova društva Jushi koje je vertikalno integrirano. Prema mišljenju žalitelja, „usporedivost” troškova drugih proizvođača nije dio odstupanja od pravila o prilagodbi troškova koji se ne odražavaju razumno u poslovnim knjigama utvrđenima u članku 2. stavku 5. drugom podstavku osnovne uredbe.
- 48 Pogreška koja se tiče prava koju je počinio Opći sud time što je smatrao da je Komisija imala pravo primijeniti iznimku iz članka 2. stavka 5. drugog podstavka osnovne uredbe potvrđena je u točki 87. pobijane presude. Naime, Opći sud je tamo pogrešno smatrao da nije relevantna činjenica da se Komisija oslonila na PAO troškove i dobit društva Jushi na njegovim unutarnjim prodajama TSV-ova kako bi izračunala uobičajenu vrijednost TSV-ova društva Hengshi u skladu s člankom 2. stavkom 6. točkom (a) osnovne uredbe jer se članak 2. stavak 5. te uredbe odnosi na različito pitanje. Međutim, te se odredbe odnose na isto pitanje, odnosno na određivanje troškovnih elemenata koji se moraju koristiti za izračun uobičajene vrijednosti. Stoga bi se trošak proizvodnje društva Jushi također trebao moći upotrijebiti u skladu s člankom 2. stavkom 5. drugim podstavkom osnovne uredbe za utvrđivanje troška proizvodnje društva Hengshi.
- 49 Osim toga, prema mišljenju žalitelja, Opći sud trebao je zaključiti da se trošak proizvodnje RSV-ova društva Jushi mogao valjano koristiti za utvrđivanje troška proizvodnje društva Hengshi primjenom članka 2. stavka 5. drugog podstavka osnovne uredbe. Naime, bilo bi netočno tvrditi, kao što je to Opći sud učinio u točki 83. pobijane presude, da Komisija nije „prihvatila” trošak proizvodnje RSV-ova društva Jushi, ako je ta institucija upotrijebila vlastiti trošak proizvodnje TSV-ova društva Jushi, koji po definiciji obuhvaća trošak proizvodnje RSV-ova potonjeg društva, kako bi izračunala njegovu dampinšku maržu. Činjenica da su društva Jushi i Hengshi povezana nema nikakav učinak na troškove proizvodnje RSV-ova koje je proizvelo društvo Jushi jer taj proizvođač od društva Hengshi nije kupio ni sirovine ni ulazne elemente.
- 50 Komisija i društvo Tech-Fab Europe smatraju da prvi dio drugog žalbenog razloga treba odbiti kao neosnovan.

– Ocjena Suda

- 51 U skladu s drugim podstavkom članka 2. stavka 5. osnovne uredbe, ako se troškovi u vezi s proizvodnjom i prodajom proizvoda iz ispitnog postupka ne odražavaju na prihvatljiv način u poslovnim knjigama dotične stranke, prilagođavaju se ili utvrđuju na temelju troškova drugih proizvođača ili izvoznika u istoj zemlji, odnosno ako ti podaci nisu dostupni ili se ne mogu koristiti na bilo kojoj drugoj osnovi, uključujući podatke s drugih reprezentativnih tržišta.
- 52 U ovom slučaju Komisija je primijenila tu iznimku kako bi prilagodila trošak RSV-ova društva Hengshi tako što je prilagodila te troškove „na bilo kojoj drugoj osnovi”, umjesto da provede prilagodbu „na temelju troškova drugih proizvođača ili izvoznika u istoj zemlji”, odnosno na temelju troškova koje je iskazalo društvo Jushi, koje je jedini drugi proizvođač RSV-ova u Egiptu, za proizvodnju navedenih RSV-ova.
- 53 Najprije valja smatrati da je Opći sud u točki 79. pobijane presude pravilno utvrdio da odabir korištenja „bilo koje druge razumne osnove” čini iznimku od općeg pravila propisanog u članku 2. stavku 5. drugom podstavku osnovne uredbe, koji valja usko tumačiti, što žalitelji uostalom tvrde u prilog tom prvom dijelu svojeg drugog žalbenog razloga. Stoga, kako bi odstupila od pravila prema kojem, ako se troškovi u vezi s proizvodnjom i prodajom proizvoda iz ispitnog postupka ne odražavaju na prihvatljiv način u poslovnim knjigama dotične stranke, oni se moraju prilagoditi ili utvrditi na temelju troškova drugih proizvođača ili izvoznika iz iste zemlje, Komisija se mora osloniti na dokaze ili barem indicije na temelju kojih se može utvrditi postojanje čimbenika na temelju kojeg se provodi prilagodba.
- 54 U ovom slučaju Opći sud je u točki 80. pobijane presude utvrdio da se Komisija, kako bi opravdala svoju odluku da se ne koristi troškovima proizvodnje RSV-ova društva Jushi kako bi prilagodila troškove RSV-ova društva Hengshi i da stoga pribjegne bilo kojoj drugoj razumnoj osnovi, oslonila na činjenicu da je Jushi društvo povezano s društvom Hengshi i usto vertikalno integrirano društvo, tj. da proizvodi i troši vlastite RSV-ove za proizvodnju TSV-ova, što nije bio slučaj s društvom Hengshi, koje je RSV-ove nabavljalo od društva Jushi i drugih povezanih kineskih dobavljača za proizvodnju TSV-ova.
- 55 Međutim, na temelju takvih činjeničnih utvrđenja, koje žalitelji ne osporavaju, Opći sud mogao je valjano zaključiti da Komisija nije mogla upotrijebiti troškove proizvodnje RSV-ova društva Jushi za potrebe predmetne prilagodbe. Naime, kao što je to Opći sud naveo u točki 86. pobijane presude, u takvim okolnostima ta institucija nije mogla uzeti u obzir te troškove jer je društvo Jushi, za razliku od društva Hengshi, bilo vertikalno integrirano društvo. Stoga je Opći sud s pravom mogao presuditi da je Komisija, s obzirom na te činjenične okolnosti, osnovano zanemarila troškove proizvodnje RSV-ova društva Jushi i provela prilagodbu na temelju „bilo koje druge razumne osnove”.
- 56 Nadalje, žalitelji tvrde da se, iako su se PAO troškovi i dobit društva Jushi mogli upotrijebiti za utvrđivanje uobičajene vrijednosti TSV-ova društva Hengshi na temelju članka 2. stavka 6. točke (a) osnovne uredbe, trošak proizvodnje društva Jushi također se mogao upotrijebiti na temelju članka 2. stavka 5. drugog podstavka osnovne uredbe za utvrđivanje troška proizvodnje društva Hengshi.
- 57 Suprotno onomu što tvrde žalitelji, Opći sud u točki 87. pobijane presude nije počinio pogrešku odbivši taj argument jer se predmetne odredbe odnose na različita pitanja. Naime, Opći sud je pravilno podsjetio na to da se članak 2. stavak 5. osnovne uredbe tiče izračuna troškova

povezanih s proizvodnjom i prodajom proizvoda o kojemu je riječ, dok se članak 2. stavak 6. te uredbe odnosi na izračun PAO troškova i dobiti ostvarene od unutarnjih prodaja istovjetnog proizvoda, u okviru redovnih transakcija. To su različiti elementi prilikom izračuna uobičajene vrijednosti.

- 58 Naposljetku, što se tiče točke 83. pobijane presude, žalitelji dovode u pitanje ocjenu činjenica Općeg suda prema kojoj Komisija nije „prihvatila” trošak proizvodnje RSV-ova društva Jushi. Ta pogreška u ocjeni jasno proizlazi iz postupovnih dokumenata koji su podneseni Općem sudu, u kojima je Komisija navela da su „vlastiti troškovi proizvodnje društva Jushi Egypt upotrijebljeni” za izračun uobičajene vrijednosti neprodanih vrsta proizvoda u reprezentativnim količinama.
- 59 U tom pogledu valja podsjetiti da, prema ustaljenoj sudskoj praksi Suda, u okviru žalbe Sud nije nadležan utvrđivati činjenice ni, načelno, ispitivati dokaze koje je Opći sud prihvatio u prilog tim činjenicama. Naime, ako su ti dokazi prikupljeni na pravilan način i ako su poštovana opća načela prava i pravila postupka primjenjiva u području tereta dokazivanja i izvođenja dokaza, ocjena dokazne vrijednosti podnesenih elemenata isključivo je na Općem sudu, osim u slučaju njihova iskrivljavanja (presuda od 11. siječnja 2024., Foz/Vijeće, C-524/22 P, EU:C:2024:23, t. 37. i navedena sudska praksa).
- 60 Takvo iskrivljavanje postoji kada je bez izvođenja novih dokaza ocjena postojećih dokaza očito pogrešna. Međutim, to iskrivljavanje mora jasno proizlaziti iz dokumenata u spisu a da nije potrebno provoditi novu ocjenu činjenica i dokaza. Osim toga, kada žalitelj navodi da je Opći sud iskrivio dokaze, treba precizno navesti dokaze koji su prema njegovu mišljenju iskrivljeni i dokazati pogreške u analizi koja je prema njegovoj procjeni dovela do toga da je Opći sud iskrivio dokaze (presuda od 11. siječnja 2024., Foz/Vijeće, C-524/22 P, EU:C:2024:23, t. 38. i navedena sudska praksa).
- 61 U ovom slučaju iz spisa podnesenog Sudu proizlazi da je Komisija prilikom izračuna troškova RSV-ova društva Hengshi odlučila da neće upotrijebiti trošak proizvodnje RSV-ova društva Jushi i da je slijedom toga upotrijebila drugu razumnu osnovu. Postupovni dokument na koji se pozivaju žalitelji, u kojem Komisija izjavljuje da su „vlastiti troškovi proizvodnje društva Jushi Egypt upotrijebljeni”, upućuje na trošak RSV-ova koje nije proizvelo društvo Hengshi, nego društvo Jushi. U tom pogledu, kao što je to Opći sud utvrdio u točki 80. pobijane presude, na koju se izričito poziva u točki 83. te presude, Komisija nije prihvatila trošak proizvodnje RSV-ova društva Jushi zbog veza koje postoje između ta dvaju društava, odnosno zato što je društvo Jushi, iako je bilo jedini drugi proizvođač TSV-a u Egiptu, s jedne strane, društvo povezano s društvom Hengshi i, s druge strane, vertikalno integrirano društvo, što nije bio slučaj s društvom Hengshi.
- 62 Međutim, u tom pogledu žalitelji samo tvrde da je utvrđenje Općeg suda iz točke 83. pobijane presude zahvaćeno materijalnom netočnošću, pri čemu nisu dodatno utvrdili dokaze koje je Opći sud iskrivio ni dokazali pogreške u analizi koje su prema njihovoj ocjeni dovele do tog iskrivljavanja. Prema tome, valja utvrditi da žalitelji, time što nisu dostavili nikakav dokaz kojim bi opravdali svoju tvrdnju o iskrivljavanju predmetnih činjenica koje je počinio Opći sud, nisu ispunili teret dokazivanja koji imaju u tom pogledu.
- 63 Stoga valja odbiti taj prigovor.
- 64 S obzirom na prethodna razmatranja, prvi dio drugog žalbenog razloga valja odbiti kao neosnovan.

Drugi dio

– Argumentacija stranaka

- 65 U prilog drugom dijelu svojeg drugog žalbenog razloga žalitelji prigovaraju Općem sudu da je, s jedne strane, počinio pogrešku koja se tiče prava time što je odlučio da Komisija nije povrijedila svoju obvezu obrazlaganja i, s druge strane, pogrešno prihvatio razloge koje je ta institucija prvi put iznijela pred njim. Prema mišljenju žaliteljâ, u uvodnoj izjavi 331. sporne uredbe ne objašnjava se zašto je Komisija morala primijeniti iznimku iz članka 2. stavka 5. drugog podstavka osnovne uredbe kako bi utvrdila trošak proizvodnje društva Hengshi. Osim toga, Komisija u tekstu sporne uredbe nije objasnila razlog zbog kojeg, s jedne strane, ta odredba dovodi do zahtjeva „usporedivosti” i, s druge strane, društvo Jushi stoga nije bilo usporedivo s društvom Hengshi, što bi opravdalo primjenu te iznimke. Komisija je prvi put u svojem odgovoru na tužbu pred Općim sudom iznijela razlog zbog kojeg je odlučila primijeniti iznimku predviđenu u članku 2. stavku 5. drugom podstavku osnovne uredbe.
- 66 Komisija smatra da je taj dio drugog žalbenog razloga prije svega neosnovan i, podredno, bespredmetan.
- 67 Društvo Tech-Fab Europe tvrdi da drugi dio drugog žalbenog razloga treba odbiti kao neosnovan.

– Ocjena Suda

- 68 Što se tiče nedostatka obrazloženja koji navode žalitelji, treba primijetiti da iz uvodne izjave 331. sporne uredbe proizlazi da je Komisija u njoj pojasnila da je, nakon što je ocijenila odražavaju li poslovne knjige društva Hengshi na prihvatljiv način troškove povezane s proizvodnjom TSV-ova, utvrdila da su transferne cijene za kupnju RSV-ova društva Hengshi od društva Jushi znatno deflacionirane u odnosu na tržišnu cijenu za iste vrste proizvoda u Egiptu, što znači da nisu bile određene po tržišnim uvjetima.
- 69 Budući da je Komisija tako izložila razloge zbog kojih je primijenila članak 2. stavak 5. drugi podstavak osnovne uredbe, Opći sud je u točki 76. pobijane presude pravilno odlučio da prigovor koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja treba odbiti.
- 70 Naposljetku, argument usporedivosti koji je Komisija prvi put iznijela u odgovoru na tužbu bespredmetan je, s obzirom na to da je u uvodnoj izjavi 331. sporne uredbe već pruženo obrazloženje razloga zašto je Komisija upotrijebila „drugom razumnu osnovu” u smislu navedenog članka 2. stavka 5. drugog podstavka.
- 71 S obzirom na prethodna razmatranja, drugi dio drugog žalbenog razloga djelomično treba odbiti kao neosnovan i djelomično kao bespredmetan. Drugo žalbeni razlog stoga treba u cijelosti odbiti.

Treći žalbeni razlog

Argumentacija stranaka

- 72 Svojim trećim žalbenim razlogom, koji se odnosi na točke 97. i 98. pobijane presude, žalitelji ističu da je Opći sud pogrešno smatrao da Komisija nije povrijedila članak 9. stavak 4. osnovne uredbe time što je žaliteljima nametnula konačnu antidampinšku pristojbu od 20 %, koja premašuje dampinšku maržu. U prilog tom žalbenom razlogu žalitelji tvrde da iz prigovora koje ističu u okviru svojeg prvog i drugog žalbenog razloga proizlazi da je Opći sud pogrešno smatrao da žalitelji nisu dokazali da je Komisija počinila pogreške koje se tiču prava ili očite pogreške u ocjeni. Posljedično, Opći sud počinio je i pogrešku koja se tiče prava kada je smatrao da Komisija nije uvela antidampinšku pristojbu koja premašuje dampinšku maržu te da, stoga, nije povrijedila članak 9. stavak 4. osnovne antidampinške uredbe.
- 73 Prema mišljenju Komisije i društva Tech-Fab Europe, treći je žalbeni razlog bespredmetan.

Ocjena Suda

- 74 Kao što tvrde žalitelji, treći žalbeni razlog pretpostavlja da su prvi i drugi žalbeni razlog proglašeni osnovanima. Međutim, budući da su potonji odbijeni, taj treći žalbeni razlog, čak i da je osnovan, ne može sam po sebi dovesti do ukidanja pobijane presude, tako da ga treba proglasiti bespredmetnim.
- 75 Budući da ni jedan žalbeni razlog koji su žalitelji istaknuli u prilog svojoj žalbi nije prihvaćen, predmetnu žalbu valja u cijelosti odbiti.

Troškovi

- 76 Na temelju članka 184. stavka 2. Poslovnika Suda, kad žalba nije osnovana, Sud odlučuje o troškovima. U skladu s člankom 138. stavkom 1. Poslovnika, koji se primjenjuje na žalbeni postupak na temelju njegova članka 184. stavka 1., stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.
- 77 Budući da društva Hengshi i Jushi nisu uspjela u postupku te s obzirom na to da su Komisija i društvo Tech-Fab Europe zatražili da spomenuta društva snose troškove, treba im naložiti da, osim vlastitih troškova, snose i troškove Komisije i društva Tech-Fab Europe.

Slijedom navedenog, Sud (sedmo vijeće) proglašava i presuđuje:

1. Žalba se odbija.

2. Društva Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE i Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE snosit će vlastite troškove te troškove Europske komisije i društva Tech-Fab Europe.

Potpisi